

- 4) **Zarzut czwarty:** Pozwana błędnie obliczyła kwoty, które mają zostać odzyskane.

Skarżąca twierdzi, że pozwana nie mogła dokładnie obliczyć wartości domniemanej korzyści uzyskanej przez beneficjentów pomocy i nie uwzględniła wpływu na popyt, jaki miało lub mogło mieć zastosowanie niższej ceny biletu.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U L 83 s. 1)

**Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. —
Maharishi Foundation przeciwko OHIM (MÉDITATION
TRANSCENDANTALE)**

(Sprawa T-426/11)

(2011/C 282/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (przedstawiciel: adwokat A. Meijboom)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1294/2010-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” dla towarów i usług z klas 16, 35, 41, 44 i 45 — zgłoszenie nr 8246704

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i przekazanie sprawy ekspertowi celem dalszego postępowania

Podniesione zarzuty: Skarżący podnosi cztery zarzuty: a) naruszenie art. 75 i art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie powołała się wyraźnie na art. 7 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia,

jednak uznała, że znak towarowy „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” ma charakter rodzajowy; b) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że rozpatrywany znak jest pozbawiony charakteru odróżniającego; c) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do nieprawidłowego wniosku, że rozpatrywany znak składa się wyłącznie ze wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania właściwości towarów lub usług, dla których dokonano zgłoszenia; d) naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że znak nie uzyskał w stosunku do towarów lub usług, dla których wystąpiono o rejestrację, charakteru odróżniającego w następstwie używania.

**Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. — Banco
Bilbao Vizcaya Argentaria, SA przeciwko Komisji
Europejskiej**

(Sprawa T-429/11)

(2011/C 282/85)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, adwokat, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, i J. Domínguez Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji;

— pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i 5 decyzji;

— pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji, lub o odpowiednia zmianę jej zakresu, i

— o obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko art. 1 ust. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (zwanej dalej „decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu art. 107 i 108 TFUE poprzez stwierdzenie, że art. 12 ust. 5 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades español (ujednoliconego tekstu ustawy o hiszpańskim podatku dochodowym od osób prawnych, zwanego dalej „TRLIS”), stanowi pomoc państwa, w zakresie, w jakim pozwala na amortyzację podatkowa finansowej wartości firmy w związku nabyciem udziałów w spółkach mających siedzibę poza Wspólnotą.
- 2) Drugi zarzut opiera się na naruszeniu prawa i przepisów proceduralnych poprzez przyjęcie, że dla stwierdzenia, iż dany środek stanowi pomoc państwa, która powinna być zakazana w całości, wystarcza, że jego stosowanie prowadzi do określonych sytuacji, które stanowią pomoc.
- 3) Trzeci zarzut opiera się na naruszeniu zasady proporcjonalności poprzez przyjęcie decyzji, zgodnie z którą: i) środek jest w całości bezprawną pomocą, nawet w odniesieniu do krajów takich jak Chiny lub Indie i inne kraje, w odniesieniu do których można wykazać istnienie przeszkód wyraźnych prawnych w transgranicznym łączeniu spółek, oraz ii) środek stanowi pomoc prawną całkowicie sprzeczną z prawem, nawet wówczas gdy zezwala on na amortyzację wartości finansowej firmy w związku z nabyciem udziałów większościowych w zagranicznych spółkach z siedzibą poza terytorium Unii.
- 4) Czwarty motyw opiera się na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, ponieważ Komisja odeszła od wytycznych do Komunikatu o podatkach bezpośrednich i od swojej praktyki administracyjnej.
- 5) Zarzut piąty oparty na naruszeniu zasady dobrej administracji ponieważ Komisja nie zbadała zakresu praktycznych przeszkód pozawspólnotowego połączenia handlowego.
- 6) Szósty zarzut oparty na naruszeniu prawa i błędach w ocenie zakresu uzasadnionych oczekiwań przyjętej w decyzji.
 - Siódmy motyw oparty na niewystarczającym uzasadnieniu decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. — Telefónica przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-430/11)

(2011/C 282/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, adwokat, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, i J. Domínguez Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji;
- pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i 5 decyzji;
- pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji, lub o odpowiednia zmianę jej zakresu, i
- o obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko art. 1 ust. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (zwanej dalej „decyzją”).

Zarzuty i główne argumenty są te same, co podniesione w sprawie T-429/11 BBVA przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. — Iberdrola przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-431/11)

(2011/C 282/87)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, adwokat, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, i J. Domínguez Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji;
- pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i 5 decyzji;
- pomocniczo, o stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji, lub o odpowiednia zmianę jej zakresu, i
- o obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.